

[Lilli Gyldenkilde]

lovgivning, og jeg er det også, når jeg ved, hvordan jobtilbudsordningen er blevet brugt, f. eks. til at sætte en typograf til at passe børn ovre i Tivoli, på trods af at der gik pædagoger ledige. Vi vil gerne have nogle eksempler på, hvad det er, og ikke på, hvad det ikke er.

Så siger ministeren, at der jo ikke er tale om forringelser i dette her. Til det må jeg sige: jo naturligvis er der det, der er tale om forringelse for de nyuddannede, for de værnepligtige og for de nytilkomne i det hele taget. Og der er et stort problem for dem, der er på beskæftigelsesarbejde, for samtidig med dette lovforslag foreligger der ikke noget om, at man skal udvide beskæftigelsesarbejderne til at vare 1 år f. eks. i stedet for som nu, hvor det er et halvt år. Der foreligger heller ikke noget om, at man skal bruge flere midler til disse ting, hvilket jo også var en forudsætning, hvis ikke der netop skulle være tale om en forringelse. Så der er forringelser i dette her.

Så spørger ministeren mig, hvor jeg vil spare på A-kasserne. Ja men jeg har anvist det; jeg har sagt: det, vi skal gøre, er at forhindre ny tilgang til arbejdsløshedskasserne, og at vi skal gøre det ved at skaffe folk i beskæftigelse, bl. a. ved ikke at føre den meget hårde økonomiske politik, man gør – for det er klart, at inddrager man købekraft, kommer der ikke gang i noget som helst – men også ved at udvide beskæftigelsesarbejder, uddannelsesmuligheder osv. Det er for bare at tage én af de ting, jeg sagde allerede i min første tale.

For det andet vil jeg nævne, at vi lige har haft en udmærket rejse til Sverige, hvor vi har set på noget lovgivning, de har i Sverige. Hvis vi f. eks. fik lavet en fornuftig trykkelovgivning herhjemme med nogle fornuftige opsigelsesvarsler, med nogle fornuftige bestemmelser om, at man ikke kunne fyre folk, uden at der var en saglig grund til det, så ville det betyde store besparelser, for vi ved, at systemet misbruges ved, at folk sendes på fordeling for kortere tid osv. Det kan man ikke, hvis man har nogle gode opsigelsesvarsler. Der er altså gode muligheder for at få SF med til at lave noget fornuftigt på dette område. Men det skal også være fornuftigt og ikke noget makværk, som det her er, der rammer ganske unge mennesker hårdt.

Kurt Hansen (VS):

Jeg må tilstå, at arbejdsministerens argumentation om dette med at flytte fra det ene fagområde til det andet, fra den ene arbejdsløshedskasse til den anden, ikke har overbevist mig om, at dette ikke er regeringens svar på, hvordan man skal løse det såkaldte paradoksproblem – og læg mærke til »såkaldte«, for jeg mener ikke, at det i sig selv er noget paradoksproblem, at der er tilstedeværelse af arbejdsløshed på samme tid, som visse virksomheder mangler arbejdskraft. Jeg synes, det er fint, at de arbejdsløse, der siger nej til at få et job under dårlige løn- og arbejdsforhold, rent faktisk gør det; det synes jeg de skal blive ved med at gøre.

Så vil jeg sige om paradoksproblemet i øvrigt, at det, der er det egentlige paradoksproblem, er den samtidige tilstedeværelse af maskiner, der ikke bliver brugt, af arbejdskraft, der ikke kan få lov til at virke, og et stigende behov hos befolkningen, som ikke kan blive opfyldt; det er det reelle samfundsmæssige paradoksproblem.

Arbejdsministeren sagde, at jeg havde kaldt dette for »det groveste indgreb overhovedet«. Jeg kaldte det for et groft og uanstændigt indgreb. Jeg vil ikke vurdere dette grove og uanstændige indgreb i forhold til så mange andre grove og uanstændige indgreb, som arbejdsministeren har været med til at gennemføre.

Arbejdsministeren nævnte ligeledes, at man ikke kunne finde eksempel på én eneste reelt arbejdsløs, der blev ramt af dette. Nu skal jeg give arbejdsministeren et eksempel. En ung arbejdsløs, det har gået et år, og som på baggrund af A-kassereglerne ikke har kunnet komme ind i en A-kasse, starter på mandag på et beskæftigelsesprojekt, Ung i Arbejde, og får dér 26 ugers arbejde. Vedkommende ville efter disse 26 uger have haft mulighed for at få arbejdsløshedsdagpenge; det kan ikke lade sig gøre med arbejdsministerens forslag. Her er for mig at se eksemplet på, hvordan reelt arbejdsløse rammes af ministerens indgreb.

Så var hr. Arnfast fra centrum-demokraterne i sit første indlæg inde på, at han havde fået et tilsagn fra ministeren om, at reguleringsgrundlaget skulle genforhandles til næste år. Jeg vil gerne høre, hvad det tilsagn går ud på. Hvad har man lavet af studehand-